

Ukrajinská literatura prošla ve 20. století velmi různorodými etapami vývoje, které úzce souvisely s politickou situací. Jedním z nejbouřlivějších období, kdy se doposud nevídaným způsobem projevila "síla geneticky zakódovaných možností"¹ ukrajinské literatury, byla 20. léta. Ve své disertační práci jsem se rozhodla komplexně zmapovat dosud převážně neprobádaný materiál ukrajinské prózy vzniklé v letech 1917-1934. Toto období v názvu vymezuji poněkud hádankovitě dvěma pojmy: "dětský dynamismus" a "symfonie čísel". Výraz "dětský dynamismus" používá V. S. Brjuchoveckyj² pro soubor rysů a aspektů spoluvytvářejících neukázněnou, živelnou a nervózní impresionistickou prózu prvních revolučních a porevolučních let³. Výraz "symfonie čísel" zmiňuje ve své vzpomínkové knize H. Hryhorjev⁴. Všiml si ho v novinách npaeaa, kde označoval tendenci vyzdvihovat pomocí čísel úspěchy budování socialismu. Vzhledem k tomu, že šiky statistických a faktografických údajů začaly ve 30. letech zaplňovat stránky literárních děl, považuji termín "symfonie čísel" za příhodný pro charakterizaci literatury závěrečné fáze zkoumaného období.

První časovou hranici, rok 1917, jsem nevybrala automaticky jen proto, že se v důsledku politických událostí jedná o přelomový moment ukrajinské historie, a tedy logicky i o začátek nové kapitoly ukrajinské kultury, ale rovněž z toho důvodu, že zhruba v této době dochází v ukrajinské literatuře k "přirozenému" generačnímu zlomu. Spojením těchto skutečností pak vzniká specifické klima, které se výrazně odlišovalo od předchozího. Druhým ohraničujícím datem je rok 1934, kdy byla násilně ukončena tvorba většiny spisovatelů, později nazvaných generací "rozstříleného obrození".